

Čís. 5803.

Rozsah příslušnosti nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího.

Zrušovací soud není povolán rozhodovati o stížnosti do usnesení vrchního soudu jako sborového soudu druhé stolice.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1937, N II 9/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl stížnost obháje obžalovaných do usnesení vrchního soudu jako sborového soudu druhé stolice, jímž jeho stížnost do usnesení krajského soudu, kterým mu bylo uloženo, by do 8 dnů předložil zmocnění podle § 9, odst. 2 zák. čís. 130/1936 Sb. z. a n., byla jako řádná stížnost odmítnuta a jako dohlédací stížnosti jí nebylo vyhověno.

O d ů v o d n ě n í :

Činnost nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího je stanovena § 16 tr. ř., který předpisuje, že nejvyšší soud je povolán rozhodovati o zmatečných stížnostech podle tr. ř. přípustných. Pokud mimo to je zrušovací soud povolán rozhodovati v jiných případech, stanoví se v trestním řádu výčetmo (§§ 33, 54, 63, 64, 74, 341, 362, 364, 410, 411 a 427 tr. ř.), po případě, pokud je to ve zvláštních zákonech výslovně stanoveno. K takovým případům nenáleží souzený případ, kde jde o stížnost do usnesení vrchního soudu jako sborového soudu druhé stolice. Paragraf 16 tr. ř. nemluví o dohlédacím právu zrušovacího soudu a § 15 tr. ř. obmezuje se všeobecně na soudy druhé stolice; rozšiřovati předpis tento na soud zrušovací z důvodů všeobecného práva dohlédacího nelze.

Poněvadž podle toho, co uvedeno, není zrušovací soud povolán rozhodnouti o stížnosti do usnesení vrchního soudu jako sborového soudu druhé stolice, bylo stížnost jako nepřipustnou odmítnouti.

Čís. 5804.

Nejde o trestnú nedbalosť, akú predpokladá skutková podstata prečinu podľa § 257 tr. zák., vykonal-li miestne príslušný duchovný snúbencov ich sňatok v kostole, nepatriacom do jeho farnosti, na základe prípisu duchovného správcu onoho kostola, v ktorom nebolo obsažené »zmocnenie«, ale len »dovolenie« k onomu úkonu.

(Rozh. zo dňa 26. januára 1937, Zm III 540/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti obžalovanému z prečinu podľa § 257 tr. z. zamietol zmatečnú sťažnosť vrchného štátneho zastupiteľstva.

D ô v o d y :

Zmätočnej sťažnosti, ktorá uplatňuje dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., neľze priznať oprávnenie.

Zo skutkových zistení nižších súdov plynie, že obžalovaný ako miestne príslušný duchovný (ako rímskokatolícky farár v N.) mohol spoluúčinkovať pri uzavretí sňatku Jozefa A. a Marie B.; len preto, ponevác rímskokatolícky kostol v M., v ktorom obžalovaný ich sosobášil, nepatrí do jeho farnosti, ale do obvodu t-skej rímskokatolíckej farnosti, potreboval k tomu, aby ich mohol v tom kostole sosobásiť, splnomocnenia daného rímskokatolíckym farárom v T.

Obžalovaný hájil sa, že takéto splnomocnenie obdržal prípisom pod č. 1. 9. Zmätočná sťažnosť namieta, že dotýčny prípis nie je splnomocnením v smysle zákona, lebo nebol adresovaný na osobu obžalovaného, ale na farský úrad, ktorý zastáva obžalovaný, a ďalej ponevác nebolo v ňom uvedené slovo »zmocňuje«, ale slovo »dovoľuje«, napokon, že nebolo uvedené, kto a k čomu zmocňuje.

Najvyšší súd nepotrebuje v tejto trestnej veci riešiť civilneprávnú otázku, či spomenutým prípisom bolo obžalovanému dané bezzávadné zmocnenie v smysle 2. odst. § 31 zák. čl. XXXI z r. 1894, lebo vôbec nespoznáva v tomto prípade takú trestnú nedbalosť obžalovaného, aká je predpokladom skutkovej povahy prečinu podľa § 257 tr. z.

Pre posúdenie tejto otázky považoval najvyšší súd dostatočným, že prípis podpísal administrátor rímskokatolíckej farnosti v T., tedy osoba oprávnená k predmetnému zmocneniu, a že ho aj opatril úradnou pečatľou toho farského úradu. Ďalej bolo v tom prípise uvedené, že Jozef A. môže byť na základe toho povolenia sosobášený v rímskokatolíckom kostele v M.

Pri tom padá na váhu, že zmätočná sťažnosť ani netvrdí, že by pisateľ predmetného prípisu nemal na mysli zmocnenie podľa 2. odst. § 31 manž. zák., alebo že by nemal na mysli ten úkon, ktorý vykonal v danom prípade obžalovaný. Zmätočná sťažnosť kladie váhu len na formu prípisu. Ponevác však zmätočná sťažnosť sama uznáva, že forma takého zmocnenia nie je zvláštne predpísaná, neľze obžalovanému pričítať trestnú nedbalosť, keď považoval obsah prípisu za zmocnenie v smysle 2. odst. § 31 manž. zák. Sprošťujúci rozsudok nie je tedy dotknutý zmätkom podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. a preto bola bezzákladná zmätočná sťažnosť zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 5805.

Hrubě zneuctívající projev podle § 11 zákona na ochr. rep. může se týkati činnosti presidenta republiky i z doby před jeho zvolením; ne-sejde na tom, zda projev nevybočil z mezí dovolené politické satiry v oné době, neboť urážka presidenta republiky má jiný obsah než obecná urážka na cti; nejdeť tu jen o osobní čest, nýbrž o obecnou vážnost, kterou má president republiky jako hlava státu.

(Rozh. ze dne 28. ledna 1937, Zm I 1371/36.)